

ΘΕΜΑ:

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙ Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ και
ΔΩΡΑΣ ΦΑΤΟΥΡΟΥ

Η ΦΑΝΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΨΥΧΗΣ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Μπορεί να έχουμε γαλουχηθεί με την ιδέα ότι το Θεϊόν είναι γένους αρσενικού (Θεός, Πατέρας, Υιός, Κύριος...), όμως δεν χρειάζεται να σκεφτούμε πολύ για να ανακαλύψουμε ότι η πηγή της Δημιουργίας είναι θηλυκή - οι γυναίκες έχουν τη θαυματουργή ικανότητα να φέρνουν στον κόσμο τη ζωή μέσα από το ίδιο τους το σώμα. Διόλου παράξενο, λοιπόν, που η Φύση, από πανάρχαιες εποχές, γίνεται αντιληπτή ως Μεγάλη Μητέρα Θεά, εκείνη που όλα τα γεννά και τα διατηρεί, δίνοντας την ύπαρξη, το θάνατο και την αναγέννηση.

Όλες οι αιτήσεις των ανθρώπων της γης **διέρχονται δια της Θεοτόκου**, του συναισθηματικού Θεϊού μέρους του Κυρίου, της Θεότητας και ωραιοποιούνται από την Ψυχή του Κυρίου και υποβάλλονται εις την Αμιγή Θεότητα. Γι αυτό σας παρακαλώ, επειδή είστε Εικόνες της στη γη, **να την επικαλείσθε να σας φωτίζει, να σας βοηθά, να σας καθοδηγεί, να σας προστατεύει, να σας σκεπάζει.**

Στο Γάμο της Κανά παρευρίσκεται ήδη η Μητέρα Θεοτόκος (Ιωάν. 2, 1-2) και έπειτα έρχεται ο Ιησούς Χριστός, πρώτα γεννιέται η Παρθένος και έπειτα ο Ιησούς, αλλά και στο νυμφώνα του Θεϊού Γάμου πρώτα εισέρχεται η Παρθενοποιημένη Ψυχή και έπειτα ο Νυμφίος. Τη Νομοτέλεια αυτή αποκαλύπτει ο Λόγος «εγένετο ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ εις Ψυχήν ζώσαν, ο έσχατος Αδάμ εις πνεύμα ζωοποιούν». Οι έξι υδρίες που γεμίζουν με νέο οίνο, συμβολίζουν την έκτη ημέρα της γέννησης του Αδάμ και την έκτη ημέρα του θανάτου του Ιησού, διότι ο Ιησούς έβαλε πρώτα να γεμίσουν τις υδρίες με νερό και έπειτα το έκανε κρασί, παρουσιάζοντας την Πνευματοποίηση της Ψυχής όπως και στο Σταυρό, Θυσία Ψυχής τέλεια και ολοκληρωμένη «αίμα και ύδωρ από τη λογχισμένη πλευρά», ανοίγοντας το Δρόμο για τη Θέωση της Ψυχής. Στο Μυστήριο αυτό του Γάμου που κάνει το νερό κρασί, ανάγει την ένωση του ζεύγους από το φθαρτό στο άφθαρτο. Ευλογεί την ένωση της Θεϊας Ουσίας του ζεύγους, την επανασύνδεση Αδάμ-Εύας, σε Θεία Μονάδα Λόγου.

Η ένωση σε Πνεύμα ξεκινά από την ένωση σε ύλη. Η ένωση σε Φως ξεκινά από την ένωση σε σάρκα. Γι αυτό ευλογήθηκε ο Γάμος στην Κανά. Αυτή η ζωική ορμή για ένωση απαλείφει τα πρώτα φράγματα εξατομίκευσης. Η ζωική αυτή δύναμη είναι και η πρώτη ύλη προς μετουσίωση. Είναι η φωτιά που ο Άνθρωπος με τις Επιλογές Του θα μετατρέψει στο αρχέγονο Θείο Πυρ. Ο Έρωτας του Λόγου προς το Ένα είναι η μεταφυσική ιδέα του γήινου έρωτα. Αυτό είναι ιδιαίτερα φανερό στις πιο αιθέριες εκδηλώσεις του δεύτερου. Οι πιο εξελιγμένες μορφές έλξης, αυτές που οδηγούν σε αιθερικές διακυμάνσεις παλμών και σε πραγματική ανακύκλωση της Θεϊας ενέργειας ανάμεσα στην Πηγή και τη Μονάδα, αυτές οι μορφές έλξης

έχουν ήδη εμφανώς εκδηλωμένα τα στοιχεία της Θείας Ένωσης. Στην πνευματική Πορεία πρέπει να αναβιβάσεις τη ζωική ενέργεια, που εκφράζεται καθοδικά σαν αντίτιμο. Θα πάψεις να τη χρησιμοποιείς για να τη διαθέσεις σαν ενέργεια ανόδου. Είναι η μόνη που μπορεί να πληρώσει το «δικαίωμα» της αντίστροφης πορείας, της επιστροφής στην Απόλυτη Τάξη.

Η Μαρία συμβολίζει την Ψυχή εν καταστάσει εξαγιαζούσης Χάριτος, η κατάλληλη για να δεχθεί την αληθινή Παρουσία και ο Ιησούς το Θείο Σπέρμα, την Παρουσία της Αλήθειας που οδηγεί την Ψυχή να καταστεί Άλειρη. Ο Θεός και το όνομά Του είναι ταυτόσημα και επειδή η προσφώνηση «Χαίρε Μαρία» περιέχει Χριστό, η συνειδητή χρήση του ονόματος του Χριστού είναι πιο αποτελεσματική από την Κυριακή Προσευχή που διδάξε και που αποτελεί ένα ελάσσων Μυστήριο «του υπηρέτη προς τον Κύριον». Η χρήση του ονόματος του Θεού προϋποθέτει συνειδητή ένωση μαζί Του σε αυτό το Μείζον Μυστήριο, ο σκοπός επεκτείνεται πέρα από την ατομική ολοκλήρωση. Επομένως το «όπου δύο ή τρεις συνηγμένοι στο Όνομα Μου» φανερώνει ότι για να συντελεστεί Θεία επέμβαση από τον άνθρωπο, είναι απαραίτητο να έχει αντίληψη και επίγνωση της ένωσής του με τον Υιό-Λόγο-Μητέρα. Οι δύο ή τρεις συνηγμένοι επομένως, δεν είναι μόνο δύο ή τρεις συμπροσευχόμενοι, αλλά η απεικόνιση της ενότητας Νου, Καρδιάς και Συνείδησης, Ψυχής και Πνεύματος μέσα στον άνθρωπο, ως απαραίτητη προϋπόθεση για την εκδήλωση της Θεότητάς Του. Το Μυστήριο του Γάμου στη Γη, αποτελεί εικόνα της Βασιλείας των Ουρανών, «ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών ανθρώπω βασιλεί όστις εποίησε γάμους τω υιώ αυτού» (Ματθ. Κβ, 2) και των προϋποθέσεων που είναι απαραίτητες για την τέλεσή του, όπως φανερώνει η παραβολή των βασιλικών γάμων. «πολλοί γαρ εισί κλητοί, ολίγοι δε εκλεκτοί» (Ματθ. κβ, 14).

Αυτή τη περίοδο το Θείο Σχέδιο προαναγγέλλει την εκδήλωση της Γυναίκας και την εμφάνιση της Γυναίκας, όχι μόνο σαν τροφοδότη του παντός, αλλά και σαν εκδήλωση αυτής της τροφοδοσίας σε Ενέργεια. Δηλαδή, αυτή την Κοσμική περίοδο, εξελισσόμενες Πνευματικές υποστάσεις, που βρίσκονται μέσα σε σκηνώματα γυναικών, θα ταυτιστούν με τον Λόγο και θα εκδηλώσουν τον Λόγο. Θα γίνει ταυτόχρονα η Τροφοδότηση και η Ενέργεια.

Επίσης θα υπάρξουν και σκηνώματα ανδρών, που δεν θα ενεργοποιούν μόνο και θα εκδηλώνουν τη Θεία τροφοδότηση της Αγάπης, που θα λαμβάνουν, αλλά θα τροφοδοτούν και αυτοί με Αγάπη τα Σύμπαντα. Θα παρουσιασθεί, δηλαδή, Μία Ενότητα. Μία ενοποιημένη λειτουργία Ψυχής – Πνεύματος.

ΔΩΡΑ Ευλογώ την υπόστασή σου να χωρέσει όλη την αθλιότητα του Ανθρώπου, όλο τον εξευτελισμό του Ανθρώπου. Ευλογώ την καρδιά σου να περιλάβει όλη τη μνησικακία και τη μη αγάπη του Ανθρώπου. Ευλογώ τον νου σου να χωρέσει κάθε πόρωση, κάθε Κατεστημένο. Ευλογώ το «είναι» σου ν' αγκαλιάσει καθετί που εκδηλώνεται λανθασμένα και ατελώς. Ευλογώ τη Ζωή σου να λάβει εντός της κάθε μη ύπαρξη ζωής και κίνησης. Ευλογώ τα χέρια σου να δώσουν τον παλμό τους σε κάθε χέρι, που αδυσώπητα επιτίθεται, χτυπά, παραβιάζει, εξευτελίζει, εξουσιάζει. Ευλογώ τα μόρια του «είναι» σου, τα μόρια του σώματός σου, να ρεύσουν και να καλύψουν τα μόρια του «είναι» και των σωμάτων εκείνων, που αρνούνται τον Θεό, που δεν αγκαλιάζουν τον Άνθρωπο, που τον καταπατούν. Σε Ευλογώ να γίνεις όλα αυτά με τη δύναμη της παροχής της Χάρης, να τα λάβεις εντός σου και να δώσεις εσύ την Αγάπη, το Φως και τη Ζωή, γιατί μόνον αν γίνεις όλα αυτά, μόνον αν συμμεθέξεις με κάθε σημείο σου στην Ολότητα του Εαυτού σου, μόνον αν δεχτείς να γίνεις το υποπόδιο των υποποδίων, η ίδια η άρνηση της Ζωής, θα φανερωθείς σαν Ζωή και σαν Ανάσταση και θα έχεις τη δύναμη να αναστήσεις, θα έχεις τη δύναμη να μετουσιώσεις, να συμπαρασύρεις με τη ροή της Αγάπης σου καθετί. Πριν γίνει αυτή η διεργασία, που η προσφορά σου θα εκχέεται από εντός σου και θα δέχεται να λάβει μέσα της τον κατώτερο κυματισμό για να τον κάνει Φως, βρίσκεσαι στις θεωρητικές ακόμα εκπομπές Χάρης, που κατ' ευφημισμό σου παρέχονται για διδαχή τελειοποίησης. Πρέπει, Άνθρωπε, να δεχτείς τα ραπίσματα του Εαυτού σου, τα σκληρότερα, τα πιο οδυνηρά. Πρέπει,

Άνθρωπε, να δεχτείς τις ύβρεις του Εαυτού σου, τις πιο εξευτελιστικές. Πρέπει να δεχτείς την άρνηση και τη μη Αγάπη να σε περιβάλλει και να μην αντιδράς, αλλά ν' αγαπάς, γιατί μόνον έτσι αποκτάς το δικαίωμα να γεννήσεις Ζωή, να μετουσιώσεις και να ενώσεις, να εκδηλωθείς σαν Ουδέτερη εκπροσώπηση του Θεού Λόγου και να φανερώσεις την Ανάσταση του Συνόλου του Εαυτού.

Ευλογώ την πορεία σου πάνω στη γη, Άνθρωπε. Ενδυναμώνω την Υπόστασή σου μ' όλους τους τρόπους, απ' όλα τα σημεία, σ' όλες τις συνθέσεις της και εκδηλώσεις της, για να φέρει σε πέρας το Έργο της χωρίς στασιμότητες, για να μην υπάρξει εμπόδιο κανένα, παρά μόνον εκείνα τα εμπόδια που από Εμένα τίθενται, που σε κάνουν να συμμετέχεις στην Ολότητα του Ανθρώπου και σε κάνουν την Ολότητα του Ανθρώπου, παρά μόνον εκεί να τα εμπόδια που θα καταρρίψουν και τα τελευταία στοιχεία της πλάνης, τα πιο λεπτοφυή, που χρειάστηκε να ενδυθείς για να κατέβεις σ' αυτό το πεδίο και να παραμείνεις μια Εκπροσώπηση Τέλεια, ανυπέβλητη, που θα χαράξει την Οδό, χωρίς φραγμούς ή τοποθετήσεις ορίων και κατεστημένων, αλλά με την ευθυκρισία και την παρρησία της Θεότητας, με την Τέλεια Απολυτότητα του Λόγου.

Ευλογώ τη φανέρωση της Μητρός Λόγου, μέσα από τον Άνθρωπο, με την αυτή δύναμη, με την αυτή Ουδέτερη Τέλεια ροή, με τα ίδια σημεία ανακυκλούμενης Γαλήνης. Ευλογώ τη συνένωση του Λόγου εμφανώς, ενώπιον των ανθρώπων, ώστε να γίνει κατανοητό τη Νέα αυτή Κοσμική Περίοδο της Ενανθρώπισής Μου, ότι ο Λόγος Μητέρα και ο Λόγος Χριστός Ένα είναι Ομοούσιο, ίδια Πηγή Ζωής, ο Πατέρας. Ευλογώ τα μάτια του Ανθρώπου, όπου κι αν βρίσκεται, για να μπορέσουν να δουν και να συλλάβουν τη συνένωση που θα πραγματοποιηθεί με τρόπους πολλούς και διάφορους την περίοδο αυτή, του Λόγου Μητρός και του Λόγου Χριστού, του εκδηλούμενου από δύο σκηνώματα κατ' αρχήν και κατόπιν από πολλαπλά σκηνώματα. Θα δώσω δείγματα της συνένωσης του Λόγου, εμφανώς πάνω στη γη, για να καταρρίψω τα όρια και τους περιορισμούς του Ανθρώπου και για να αναβιβάσω διαμιάς τη γυναίκα στο ύψος εκείνο, που ο άντρας εξουσιαστικά κρατά, χάνοντας μ' αυτή την εξουσιαστική του θέση το ύψιστο δικαίωμα της συμμετοχής μέσα στη Θεότητα. Σε αφαρπάζω μέσα Μου, Άνθρωπε, Κλητέ και Εκλεκτέ, που έλαβες το Μήνυμά Μου, που άκουσες τη Φωνή Μου και την ακολούθησες. Διαγράφω τα Κατεστημένα, που μέσα σου υπάρχουν και σε ωθούν ν' ακολουθείς Χριστιανική τυπική Λατρεία, εκδηλώνοντας τελείως ασυνείδητα και συμμετέχοντας εξίσου ασυνείδητα σε αναμνηστικές της Ζωής Μου καταστάσεις. Διαγράφω αυτά από εντός σου, γιατί είναι αποστάσεις που παρεμβαίνουν στην Ένωσή Μας και δεν σου επιτρέπουν να εκδηλώσεις τη Ροή της Αλήθειας. Διαγράφω αυτά από εντός σου, γιατί σε κρατούν προσκολλημένο στη Μορφική Μου εκπροσώπηση, ενώ πρέπει εσύ να γίνεις η Μορφική Μου εκπροσώπηση και να εκπροσωπήσεις με την Προσφορά σου το Λόγο, καθιστώντας κάθε σκηνώμα Μορφική εκπροσώπηση του Λόγου. Διαγράφω όλα αυτά απ' το νου σου, απ' τη Συνείδησή σου, από τα συναισθήματά σου, διασπώντας ακόμα και τα έντονα δεσμά Κατεστημένου, που ίσως σου φαίνονται ιερά, μα που είναι δεσμά τα οποία δεν σου επιτρέπουν να γίνεις Φως, να γίνεις Λόγος, να γίνεις Άπειρος. Σου δίνω τη Χάρη να είσαι εσύ η Ζωή Μου, σε όλες τις φάσεις της, χωρίς κανένα περιορισμό. Να είσαι η Ανάσταση, όταν θέλεις, η Γέννηση, όταν επιθυμείς, να είσαι ο Εξαγνισμός, όταν χρειάζεται, η Βάπτισμα, όταν οι ψυχές έχουν ανάγκη. Να είσαι όλα μαζί για τον Εαυτό σου, Άνθρωπε, χωρίς να Με συνδέεις με μορφές ή Πρότυπα, χωρίς να Με συνδέεις παρά μόνο με το Άπειρο που Είμαι, που βρίσκεται μέσα σου, που δύναται να αναβλύζει όλες τις ώρες.

Άνθρωπε, Ύψιστη Ευλογία σου δίνω σήμερα ν' αποκολληθείς κι απ' τα δεσμά εκείνα, που πριν δύο χιλιάδες χρόνια καλλιέργησαν τη θρησκευτική σου πίστη. Η ευλογία Μου απορροφά αυτή την καλλιέργεια της θρησκευτικής πίστης, την ολοκληρώνει, την κάνει ενσυνείδητη και στην παραδίνει πάλι ως Χριστική Παρουσία ενηλικιωμένη,

δυνάμενη να εκδηλώνεται όλες τις ώρες, χωρίς όρια ή περιορισμούς, δυνάμενη να δίνει τον ήχο της, χωρίς να δεσμεύεται από γήινο χρόνο. Ότι υπάγεται στο χρόνο, ό,τι περιορίζεται από ημέρα και νύχτα, ό,τι δεσμεύεται από χρονικές και χωρικές περιοριστικές κινήσεις, δεν είναι η Ολότητα. Σε απεκδύω απ' αυτό, που εντάσσεται μέσα στα πλαίσια του χωροχρόνου και **σε ενδύω με το Άχωρο και Άχρονο, το Πανταχού και το Παντόχρονο, που Είμαι, που Είμαστε, χωρίς διαφορά και σου δίνω το δικαίωμα να χαράζεις δρόμο, σου δίνω το δικαίωμα και τη Χάρη την Ύψιστη να οικοδομείς ψυχές, να μπορείς να διαλύεις οικοδομήματα του νου, του συναισθήματος ή της Συνείδησης και πάνω στα συντρίμια να φτιάχνεις Τελειότητα. Σου δίνω τη Χάρη ν' ανορθώνεις υποστάσεις από το Χάος και να τις οδηγείς στο Άπειρο.**

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Μητέρες μην εγκαταλείπετε τα παιδιά σας στους δρόμους χωρίς την προστασία σας, χωρίς την φροντίδα σας και την καθοδήγησή σας. Μην εγκαταλείπετε στον άνεμο της διαφθοράς τα νεαρά σας βλαστάρια, γιατί αυτά θα είναι η αυριανή Κοινωνία. Σας δόθηκε το Θείο Δώρο της Μητρότητας και στην άσκηση και εκδήλωση της μητρικής φροντίδας και αγάπης δίνετε καθημερινά εξετάσεις. Μη βαρυκομάτε, μην καταριέστε, μην ασχημομιλάτε, αλλά με υπομονή και καλοσύνη μάθετε να τα οδηγείτε και να τα αγαπάτε. Την αγάπη και την ευλογία σας δώστε στα παιδιά σας με χίλιους τρόπους την ημέρα, κάθε ώρα, κάθε στιγμή, σε κάθε ζήτημα, γιατί δεν υπάρχουν όρια στην Αγάπη, ούτε περιορισμοί για το πώς, πότε και πόσο θα εκδηλώσετε την αγάπη σας.

Αγαπημένη... Αφέθηκες στην πλάνη της ιδιοκτησίας, στην πλάνη της αναγνώρισης του κόσμου τούτου...Αφέθηκες Ψυχή μου στον θόρυβο του κοινωνικού κατεστημένου. **Παρασύρθηκες από τις δοξασίες και τους νόμους που διέπουν τον κόσμο του διαχωρισμού.** Απώλεσες την Ιδέα της Ελευθερίας, την θυσίασες οικειοθελώς στο βωμό του εγωισμού και τώρα με πόνο αγναντεύεις τ' αποτελέσματα της επιλογής σου.

Λοιπόν; Που βρίσκεσαι; Από πού ήρθες και που πας; Ψυχή εγκλωβισμένη μέσα στον εαυτό σου που εσύ συνέλεξες, αλλά που δεν τον αγαπάς. Στο ένα χέρι κρατάς σταυρό και στο άλλο λόγχη, προκειμένου να υπερασπίσεις την οριοθετημένη σου ελευθερία. Στέκεσαι μετέωρη μπροστά στα γκρεμίσματα, με τις σκέψεις σου σαν Ερινύες να τριβελίζουν μέσα στ' αυτιά σου.

Ναι Ψυχή μου. Μερίδιο στην πλάνη έχετε όλοι, όλα τα παιδιά Μου. Μερίδιο όμως στην Βασιλεία του Θεού δεν υπάρχει. Στη Βασιλεία του Θεού διαχέεσαι, γίνεσαι Ένα με την Απειροδιάστατη Ύπαρξη. Το Θείο δεν διαχωρίζεται. Ανέλαβε λοιπόν το μερίδιο της πλάνης σου και διείσδυσε στην χιλιόμορφη εκδήλωσή της, για να επεκταθεί κάθε μορφή στην Απειρότητα. **Προχώρα λοιπόν Ψυχή Μου.** Δεν έχεις να φοβηθείς τίποτα. Ότι μέχρι σήμερα φοβόσουν, **το Έχω γκρεμίσει.**

Εκείνα λοιπόν, μέσα από τα συντρίμια του Πνευματικού σου οικοδομήματος, να ανορθώσεις τις Θείες καταβολές που μέσα σου υπάρχουν σπερματικά. Αυτήν τη νέα αρχή, στήριξε την στο σεβασμό προς κάθε πεδίο εξέλιξης για να αναδυθεί η Αγάπη, η Δύναμη της αγάπης, η Παρρησία, η Ευθυκρισία. Μετά, θα στεφανώσει η Τιμιότητα τις αρετές που την απαρτίζουν, για να προχωρήσεις στον Δρόμο της Θυσίας.

Μητέρα προορίζεσαι να γίνεις, έτσι τάχθηκε για σένα, έτσι προκαθορίστηκε όταν άρχισε ο χρόνος να μετρά. Μητέρα λοιπόν της πλάνης, Μητέρα και της Ζωής. Όταν αρνείσαι τα παιδιά σου, αρνείσαι την μητρότητα της ζωής.

Αφέσου στην Ελευθερία της Ένωσης, μέσα από τα πρόσωπα, μέσα από τη διττότητα, μέσα από τα παιδιά σου που χοροστατούν, ταραγμένα από την Παρουσία Σου. **Ψυχή γεννημένη Βασίλισσα.** Ένωσε λοιπόν τα κομμάτια σου, τα πρόσωπα σου **και γίνε Δάσκαλος στην σκληρότητα** που η πείρα σου πρόσφερε σαν αντάλλαγμα.

Σ' αυτή λοιπόν την τελευταία πράξη του Έργου, **είσαι ο πρωταγωνιστής.** Ψυχή, δέξου το ρόλο που το πλήρωμα του χρόνου όρισε. Δέξου την θλίψη της επίγνωσης της ήττας της κάθε σου βούλησης, της κάθε σου επιλογής που ήταν ξέχωρες από τις Θείες Αρχές, αλλά δέξου

ταυτόχρονα, τη δύναμη του νικητή, την δύναμη που **εκπηγάει από την επανένωσή σου με το Πνεύμα.**

Αγαπημένη Εαυτέ, Εσύ έχεις το χάρισμα να φέρνεις τη ζωή στη γη. Έχεις το χάρισμα, με τη συνεργασία βέβαια και του ανδρός, να δίνεις το δικαίωμα σε υποστάσεις να ενσαρκωθούν σε σκηνώματα.

Αλλά και σε πιο χαμηλά επίπεδα εκδήλωσης έχεις συνειδητοποιήσει, ότι ανατρέφεις και μεγαλώνεις τα παιδιά που γεννιούνται; Είναι ένας ρόλος, που συνήθως ανατίθεται σε σένα, είτε λόγω ασχολιών, είτε λόγω αμέλειας του ανδρός για να καταδείξει την απαραίτητη ενασχόληση στο συγκεκριμένο θέμα. Πάντως είτε υπάρχει συμμετοχή του ανδρός είτε όχι, σίγουρα **έχεις απόλυτη ευθύνη για τη διαμόρφωση των ανθρώπων, που σαν φυσικά τέκνα φέρνεις στη γη.** Αν πραγματικά μετατοπίζεσαι, επεκτείνεσαι, λειτουργείς σε απόλυτη Ενότητα με το Λόγο Μητέρα, τότε μπορείς να διαμορφώσεις άνδρες και γυναίκες, που θα καταδείξουν τη συνεργασία τους και την Ενότητά τους. **Θα ξεφύγουν από τη διαχωριστική κατάσταση της αντιμαχίας,** για να εισχωρήσουν στην ενωτική κατάσταση της αποδοχής του εαυτού τους και στην προσπάθεια να παρουσιάσουν νέα ποιότητα δημιουργικής ισορροπίας, συνεργασίας και επαφής ανάμεσα στα δύο φύλα. Συνειδητοποίησε ότι μπορείς με τον αναβιβασμό σου να προσφέρεις πολλά μέσα στην απλή καθημερινότητά σου. Ότι μπορείς να θέσεις βάσεις, που θα καταλύσουν τα κατεστημένα των αιώνων, **που συντηρούνται από τη λανθασμένη θέση του διαχωρισμού και της διττότητας.** Συνειδητοποίησε, ότι μπορείς να παράγεις, ως Θεία Μητέρα, Ζωή και η παραγωγή αυτή να έχει εφαρμοσμένα αποτελέσματα στην ύλη.

ΔΩΡΑ Στην παραβολή του Ασώτου Υιού ο Κύριος περιγράφει τη συμπεριφορά ενός άφρονος και επιτόλαιου γιου, την απομάκρυνσή του από το πατρικό σπίτι, την επιστροφή του σ' αυτό και την αντιμετώπισή του από τον Πατέρα και τον αδελφό του.

Οι δυο γιοι της παραβολής είναι τα δύο διαμερίσματα της ψυχής ή συνειδησης. Ο γιος, που παρέμεινε στο πατρικό σπίτι, είναι η φιλόθρησκος ή ηθική φύση, ενώ ο γιος που έφυγε είναι η ανθρώπινη φύση της ψυχής.

Στην ανθρώπινη φύση της ψυχής υπάγονται όλα τα ελαττώματα, τα πάθη, οι ορέξεις και οι γήινες επιθυμίες, που την ωθούν να αποκοπεί, να απομακρυνθεί από την Πηγή της εκπόρευσης, από το Θεό – Πατέρα. Ο άνθρωπος που την ακολουθεί απαρνείται την Καταγωγή του και προτιμά να ζήσει στον υλικό κόσμο (χώρα μακρινή) των παροδικών καταστάσεων και των άσκοπων αναζητήσεων. Η εθελούσια απομάκρυνσή της στερεί απ' αυτήν την ικανότητα να λαμβάνει Πνευματική καθοδήγηση. Η ψυχή χωρίς την Πνευματική πυξίδα, που της δείχνει τον δρόμο, χάνεται μέσα σε σκοτεινές παρόδους, αναζητώντας τη σωτηρία. Παρόλο που περιέχει εντός της σε Σπερματική Καταβολή όλες τις Θείες Δυνάμεις, δεν μπορεί να τις κατευθύνει και να τις εκδηλώσει, ώστε να συντείνουν στην Πνευματική της καλλιέργεια.

Η πολύτιμη Δωρεά του Θεού – Πατέρα σκεπάζεται από το βαρύ φορτίο της ύλης. Όμως ο σκοπός αυτής της Δωρεάς δεν είναι να θαφτεί από τον άνθρωπο. Του δόθηκε για να την αναπτύξει, να την εξωτερικεύσει, να βοηθήσει μ' αυτήν τον εαυτό του και τους συνανθρώπους του. Δεν έχει δικαίωμα να την οικειοποιείται και ν' αντλεί ενέργεια, που την καταναλώνει σε ευτελείς πράξεις.

Η χαμένη ψυχή του πρέπει να πετάξει όλα τα υλικά της στοιχεία και ν' αφήσει το Πνεύμα να την καλύψει και να την μετουσιώσει.

Η δυστυχία είναι ο κότινος της φθαρτής υλικής πορείας, αλλά είναι και η σωτήρια κατάσταση, που μεταστρέφει την ψυχή και νουθετεί τον άνθρωπο. Μέσα από αυτή ο άνθρωπος επιζητά το Θεό, μιλά με το Θεό, αισθάνεται το Θεό. Ικετεύει το Έλεός Του και υποκινεί το Νόμο του Ελέους, που βρίσκεται υπεράνω όλων των Νόμων, και προστρέχει για βοήθεια στον κάθε άνθρωπο. Η ψυχή συναισθάνεται το βεβαρυμμένο μητρώο της και η μετάνοια επέρχεται σ' αυτήν.

Είμαστε υποχρεωμένοι να ελέγχουμε και να τοποθετούμε την ευχαρίστηση των επιθυμιών της ψυχής υπό το Θείο Νόμο. Χωρίς την αντίληψη αυτή, η ψυχή ζητά ικανοποίηση – ευχαρίστηση σε εξωτερικά πράγματα και αυτή η προς τα έξω απόβλεψη για ευχαρίστηση και ικανοποίηση προκαλεί διαταραχές και περιπλάνηση.

Ακόμη στο περίφημο «δεν υπάρχει άνδρας ή γυναίκα... αλλά όλοι είμεθα ένα, παιδιά του ίδιου Θεού», ο Κύριος τοποθετεί στην ίδια θέση τον άντρα και τη γυναίκα σαν πλάσματα του Θεού ίσα.

Αυτή την ώρα, αυτή τη στιγμή, Άνθρωπέ Μου, ενώνομαι μαζί σου απόλυτα, για να σου δώσω δόνηση και Πνοή και υψώνοντας την Άπειρη Μορφή Μου σ' όλα τα πεδία, υψώνοντας τη δική σου Άπειρη Μορφή, στέλνω Ενέργεια Αγάπης, Ενέργεια Ελέους, ενέργεια Ζωής και Δύναμης, σε κάθε ψυχή του Εαυτού Μας, που δεν μπορεί να σηκώσει το βλέμμα της μέχρι το Άπειρο Μεγαλείο της Θεότητας. Σε κάθε κομμάτι του Εαυτού Μας, που δεν μπορεί να παλμοδονηθεί μέσα στην Τελειότητα του Θεού.

Άνθρωπε Γυναίκα, απευθύνομαι σε σένα με Δύναμη. Απευθύνομαι με Ισχύ Απειρίγραπτη και εξυψώνω την υπόστασή σου, όπου κι αν βρίσκεται καταπιεσμένη, είτε η καταπίεση αυτή είναι ιδεολογική, είτε είναι συνειδησιακή, σωματική ή οποιασδήποτε άλλης μορφής. Ενεργοποιώ τις Άπειρες Θείες παρακαταθήκες. Ενεργοποιώ την Υπόσταση Λόγου, που εντός σου υπάρχει και σε ανυψώνω στο ίδιο επίπεδο, στο ίδιο ύψος, στην ίδια κλίμακα κραδασμών και δονήσεων. Στην οποία βρίσκεται η υπόσταση Άνθρωπος – Άνδρας, από την εποχή που ο Λόγος Χριστός περπάτησε πάνω στη γη, διδάσκοντας και διαχέοντας την Τελειότητα της Αλήθειας. Βρίσκεσαι στο ίδιο επίπεδο κραδασμών, στο ίδιο επίπεδο χωρητικότητας Θείων ιδεών, σε κανένα σημείο δεν παρουσιάζεις ελλείψεις. Η υπόστασή σου άρρηκτα δεμένη μ' Εμένα, με τη Θηλεία Αρχή που εκπροσωπώ μέσα στο δικό σου πεδίο, αλλά και με την Ολότητα της Θεότητας που φανερώνεται πάνω από τους περιορισμούς σου, είναι πλήρης, γεμάτη από Ζωή, γεμάτη από Ενέργεια και Θεία Ισχύ.

Άνθρωπε Γυναίκα είσαι αυτή που θα κινήσεις τον Νόμο της Ένωσης, γιατί εσύ, Άνθρωπε Γυναίκα, κίνησες τον Νόμο του διαχωρισμού και εκφράζοντας συνολικά τη βουλευτικότητα και τη δραστηριοποίηση διαχώρισες. Εξεπόμενες δυσαρμονία ικανή να διασπάσει την Ενότητα. Εκφράζοντας πάλι τώρα τη συνειδητή και υπεύθυνη επιλογή και θέση σου μέσα στην Ενότητα θα εκπορεύσεις τις Άπειρες παρακαταθήκες της Αγάπης, που παγοποιημένες βρίσκονται εντός σου και θα σημάνευς την Αρχή της Ένωσης, την αρχή της ταυτόχρονης εξέλιξης και ανόδου προς τον Ένα Λόγο Θεό.

Αυτή είναι η μυστική μέχρι τώρα λειτουργία της Μαρίας – Θεοτόκου. **Πήρε τον πόνο της ανθρωπότητας μέσα Της, και τον μετουσίωσε σε Άπειρη Αγάπη.** Θυσίασε την Άπειρη Αγάπη, τον Λόγο – Χριστό, **τελειωμένο μέσα Της, για τον λυτρωμό των ανθρώπων. Είναι ταυτόσημη με το Λόγο-Χριστό, που έγινε το σύμβολο της Θυσίας της Παρθένας Ψυχής και του Πνεύματος για τη Λύτρωση του Ανθρώπου. Είναι η ίδια Ουσία – Λόγος σε δύο Πρόσωπα που ενωμένα. Είναι ο Λόγος – Χριστός – Μητέρα.**

Άνθρωπε, έχεις κατανοήσει το Μεγαλείο του Θεού, που εισέρχεται στη διττότητα; Μόνο αν κατανοήσεις αυτό το Μεγαλείο, θα μπορέσεις να εισχωρήσεις και στο Μεγαλείο της διττότητας, που εισέρχεται στην Ενότητα. Άφησε το Είναι σου να νιώσει την Προσφορά του Απόλυτου, για να μπορέσει να βαδίσει σ' αυτά τα βήματα. Δέξου τη Θεία χαρά, που δέχτηκε η Μορφή Γυναίκα Λόγος, όταν γέννησε τη Μορφή Άνδρα Λόγο, γιατί για σένα σημειώθηκε αυτή η Γέννηση, για να σου γνωρίσει τη Χαρά μέσα στη διττότητα. Νιώσε την ευχαριστία της Μορφής Γυναίκα Λόγου προς τον Άνδρα Λόγο, που γεννήθηκε μέσα απ' Αυτήν, γιατί για σένα έγινε αυτή η Γέννηση, για να γνωρίσεις την Υπέριστη Ευχαριστία του Εαυτού προς τον Εαυτό, του Όλου προς το Όλο. Νιώσε τον πόνο της Γυναίκας Λόγου για τη Θυσία και Προσφορά του Άνδρα Λόγου πάνω στη γη, γιατί για σένα έγινε αυτή η Θυσία, **για να μπορείς όσα εμπόδια κι αν υπάρχουν απ' την ύλη και απ' την πλάνη να ενωθείς Απόλυτα.**

Οικοδομώ με τα στοιχεία του Εαυτού σου την Ενότητα του Ενός Ανθρώπου. Συλλέγω μέσα από κάθε ύπαρξη τα στοιχεία της Αρμονίας, ενοποιώντας και ισορροπώντας την εκδήλωση του θετικού και αρνητικού ρεύματος, όπως ρέει και εκδηλώνεται απομονωμένο μέσα στις Υποστάσεις τις επιμέρους του Ανθρώπου. **Ενεργώ από το βάθος των αιτιών στη συνολική Ενότητα. Ενεργώ στην πρωταρχική κίνηση της πτώσης.** Εισέρχομαι μέσα στο «Είναι» κάθε τμήματος του Ανθρώπου και **κρούω τις μνήμες από την πρώτη στιγμή της εκπόρευσης. Απορροφώ τη δέσμευση της πρώτης διάσπασης. Απαλείφω την άπωση, που δημιούργησε η πρώτη αυτή διάσπαση ανάμεσα στο Πνεύμα και στην Ψυχή** και οδήγησε σταδιακά στην εκδήλωση της αντίδρασης και της μάχης των δύο φύλων.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Η Ψυχή Μητέρα εκφράζει τη Μητέρα των Κόσμων, εκεί όπου αναδιπλώνονται οι συλλήψεις των ιδεών και μορφοποιούνται, εκεί όπου το Άμορφο παίρνει μορφή για να εκδηλωθεί. Η Ψυχή Μητέρα εκφράζει τη δράση της μορφοποιημένης Ζωής μέσα στα Σύμπαντα. Μα όμως έχει απόλυτη σύνδεση και με το Πνεύμα Πηγή, με την Άρρενα αρχή, που εκφράζει το Άμορφο και τη συμπύκνωση όλων των ιδεών.

Αυτή την εποχή που ηχεί η πρώτη σάλπιγγα για ν' αναγγείλει την έναρξη της ανοδικής πορείας του ανθρώπου της γης, η Ψυχή έχει τα κλειδιά της μεταστροφής της προς την άνοδο. Ενεργοποιούμενη από το πεδίο Καθολικής Ψυχής όπου δονείται, αρχίζει ν' αποστέλλει τα στοιχεία της, **τα ωφελήμενα με τις εμπειρίες που έλαβε στον κόσμο της πλάνης.**

Η Ψυχή, δηλαδή, οδηγεί τον Εαυτό της να περνά σταδιακά με διαρκώς εντονότερο ρυθμό μέσα από τον αγωγό, έτσι ώστε τελικά ν' απορροφηθεί ολόκληρη μεταστοιχειούμενη σε Πνεύμα, μέσα στο Πανσυμπαντικό Πνεύμα απ' όπου προήλθε.

Σύμβολο μετάνοιας και κάθαρσης, με γυναικεία μορφή, για να είναι προσιτό στη κατάσταση νου του ανθρώπου που λειτουργώντας διττά και με τρόπο διαχωριστικό, επιθυμεί να ταυτίζεται με όμοιες εξωτερικά μορφές, **είναι η Μαρία η Μαγδαληνή. Η Μαρία Μαγδαληνή αφέθηκε ακάλυπτη στη ζωή της, κατά την περίοδο της ενανθρώπισης του Λόγου Ιησού Χριστού,** ώστε να φανερώσει ατέλειες, οι οποίες άμεσα μετουσιώθηκαν μόλις αντίκρισε το Λόγο και **εκδηλώθηκαν ως αυταπάρηση, αφοσίωση και ανυπέμβλητη Αγάπη.** Η δύναμη της μετάνοιας και της ολοκληρωτικής κάθαρσης είναι τόσο έκδηλη, που ο Ίδιος ο Κύριος της αφαιρεί τα επτά σώματα – καλύμματα του Πνεύματος, αφήνοντάς της μόνο μία εκλεπτυσμένη ύλη, για να καλύπτει μορφικά και να μεταφέρει τη Θεία Φλόγα της Ύπαρξης (Μαρκ. ΙΣΤ'9). «αναστάς δε πρωί σαββάτου, εφάνη πρώτον Μαρία τη Μαγδαληνή, απ' ης εκβεβλήκει επτά δαιμόνια».

Δια των Εξουσιών της Στοργής, της Τρυφερότητας και της Καλοσύνης, η **Μητέρα φανερώθηκε την πρώτη Περίοδο της Ενανθρωπίσεως του Λόγου** και γι' αυτό η εκδήλωσή της παρέμεινε αφανής, καλυμμένη στα μάτια των ανθρώπων, οι οποίοι κατά την **Δεύτερη Έλευση πρόκειται να γνωρίσουν τη Μητέρα σε πλήρη Δύναμη και Εξουσία Λόγου. Ένας είναι ο Λόγος, ο εκ του Ανάρχου Πατρός εκδηλούμενος,** πέρα από μορφές και αρχές και πέρα από τις πεπερασμένες αντιλήψεις των ανθρώπων.

Η πρώτη Εξουσία της Μητέρας είναι η **Στοργή, η οποία λειτουργεί, επενεργεί και δρα στην υπόσταση ως καλύπτρα Φωτός και Θωπείας, προστασίας. Κάθε ατέλεια και πλάνη, κάθε φόβος και άγνοια, είναι κενά που τα καλύπτει η Στοργή και προδίδει την απαιτούμενη ασφάλεια, η οποία είναι η πρώτη και αμεσότερη αναγκαιότητα των όντων.**

Μέσα από αυτήν την ασφάλεια πλέον η υπόσταση δύναται να δεχθεί την Εξουσία της **Τρυφερότητας, η οποία επενεργεί και δρα καταλυτικά σε κάθε ακαμψία και σκληρότητα, τις οποίες δημιούργησαν η άγνοια και ο φόβος.** Όταν καμφθεί η αντίσταση κάθε αντίθετου στοιχείου προς τη Θεία Ουσία, τότε η υπόσταση δύναται να δεχθεί την επενέργεια της Καλοσύνης, η οποία απορροφά την αρνητικότητα, καθώς μετουσιώνει την κακότητα και την άρνηση, δίνοντας στην υπόσταση τον απαραίτητο χώρο για να μπορεί να

μετατοπίσει τη διάνοια, μέσα από την οποία εγκλωβίστηκε και οδηγήθηκε **σε λανθασμένες επιλογές και συναισθήματα**. Η επενέργεια αυτών των εξουσιών έφερε την υπόσταση στο λίκνο της Αγκάλης της Μητέρας και δημιούργησε **το αίσθημα της Γλυκύτητας και της Χαλαρώσεως**.

Δια των Εξουσιών της Μητέρας, **το ον αγκαλιάζει την Ατέλεια και μέσα από την άπειρη γαλήνη, εξισορροπεί την ανισορροπία και τη δυσαρμονία** που βιώνει η υπόσταση, ώστε να ενεργήσει ως Πατήρ και να απεγκλωβίσει αυτήν **μέσα από το Έλεος και να απαλείψει τις αμαρτίες**. Διότι κάθε πράξη αντίθετη προς το Θεό, **είναι δέσμευση γι' αυτόν που κινείται** έτσι και η υπόσταση έχει την ανάγκη **να απαλλαχτεί από τις αλυσίδες των δεσμευτικών πράξεων**, οι οποίες την οδήγησαν στη δημιουργία **καρμικών υποχρεώσεων** και οι οποίες αιτούν αποκατάσταση.

Σου αποκαλύπτω πως εδώ και 2.000 χρόνια, από τη στιγμή που ο Λόγος Χριστός σήκωσε στους ώμους Του το Σταυρό των γήινων ενδυμάτων της πλάνης σου, **καθάρισε τα πνευματικά σου μητρώα από την ιστορία της πτώσης σου και διέγραψε το παρελθόν σου**.

Μα μη πιστεύεις πως η Μητέρα δεν είχε συμμετοχή στο απέραντο Έλεος που σε πλημμύρισε, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις της ανοδικής σου πορείας, όταν το Πυρ των Δακρύων που ανέβλυζαν από τη Θεία Της Ύπαρξη θεράπευαν την ψυχή σου απ' τις πληγές που οι οργανωμένες επιθέσεις της άρνησης δημιούργησαν μέσα Της; Δεν μπόρεσες ακόμη να καταλάβεις ότι το «Πάτερ άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσι», **λειτούργησε μέσα από τη δική Της Ψυχή, όταν οι Λυγμοί που συντάραξαν το Είναι Της αποκολλούσαν με μιας τα λέπια της ψυχής του όλου ανθρώπου, διαλύοντας τις γέφυρες που τον ένωναν με το παρελθόν του; Όλος αυτός ο πόνος που βίωσε μέσα Της, τι άλλο ήταν παρά η ολοκληρωμένη επίγνωση και αποκατάσταση του εαυτού σου που σήμερα σου παρέχει;**

Κάθε σου έλευση πάνω σε τούτη τη γη διαγράφηκε ως ατομική παρουσία και εκδήλωση, διότι έχει καταχωρηθεί μετουσιωμένη στην Εκδήλωση του Πανσυμπαντικού Ανθρώπου Ολότητα Ιωάννη **κι εσύ σήμερα θα βιώσεις τον πόνο της Μητέρας που σου παρέχεται ως επίγνωση αυτού που εξέφρασες ως δημιουργός πλάνης**, επενεργώντας συνειδητά μέσα από τη δική Της Χάρη ως Μετουσιωτής του εαυτού σου, καταδεικνύοντας έμπρακτα το Έλεος με το οποίο σε ενέδυσε, αποδεχόμενος και λειτουργώντας καθ' όλα τη νέα ταυτότητά σου ως Ανερχόμενος Άνθρωπος Λόγος.

Λαμβάνοντας τη Διδαχή που Εκείνη συλλέγει μες την Ψυχή Της, **θα οδηγηθείς στο Απόλυτο της Θείας Γνώσης, στο Απόλυτο της Θείας Αγάπης**. Όταν το «είναι» σου θα συμμετέξει στη Δημιουργικότητα που το Είναι Της ακατάπαυστα παράγει, **θα φανερωθεί μέσα σου ως Παρθένα Ψυχή και θα προσφερθεί υπέρ της παρθενοποίησης της ψυχής του ανθρώπου**.

Κάθε μέρα και μια γιορτή μεσ' τα ημερολόγιά σου. Και κάθε χρόνο κάνεις ιδιαίτερες τιμές στις γιορτές εκείνες που ξεχώρισες, τη Γέννηση, την Ανάσταση, την Κοίμηση της Θεοτόκου. **Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη έναντι του ανθρώπου για την παρανόηση ότι η Παναγία κοιμήθηκε και δεν ανεστήθη;** Ποιος θα τολμήσει με θάρρος και αγάπη για τον εαυτό του να πει: «εγώ Κύριε». Η Θεία Μητέρα Ανεστήθη, Άνθρωπε της Δημιουργίας.

ΔΩΡΑ Θα σε γυρίσω σε κείνους τους χρόνους για να λάβεις μέσα σου τούτη την Αλήθεια. **να μου πεις τι έγινε το σώμα Της και ποιος το παρέλαβε**. Ακόμα την έχεις μέσα στο νου σου σαν Άγια γυναίκα της εποχής που ο ρόλος της ήταν εικονικός δίπλα στον Ιησού. Η Μητέρα ανεστήθη, άνθρωπε των κόσμων. Δεν υπάρχει πουθενά το σκηνωμά Της γιατί **ήρθε ως Φως και ανελήφθη ως Φως**. Όμως η φωνή μου έρχεται ως έλεγχος μεσ' τις συνειδήσεις των ανθρώπων εκείνων που απέκρυσαν την αλήθεια της Ανάστασής Της.

Το αποκρύψατε άνθρωποι. **Αποκρύψατε την Ανάσταση της Ουσίας Μου**, αποκρύψατε τη Θεία Λειτουργικότητα της Μητέρας και κάθε ψυχή που προσπάθησε να πει τούτο το μήνυμα στους ανθρώπους της εποχής τη σιγήσατε παίρνοντας το βάρος της ευθύνης στους

ώμους σας. Πείτε μου μήπως δεν σκοτώσατε, μήπως δεν βασανίσατε κείνες που αγάπησαν τη Θεοτόκο; Μήπως δεν τις χλευάσατε και δεν τις κλείσατε στα μπουντρούμια, κόβοντάς τους το κεφάλι απ' την ορμή της άρνησης που σας διαπέρασε; Γιατί άνθρωπε; Γυναίκες τιμημένες απ' το Θεό ήταν, που είδαν με τα μάτια τους κι άκουσαν μ' όλο τους το είναι τον αναστάσιμο ύμνο της διάχυσης της Θεοτόκου.

Ήταν η Ίδια που φανερώθηκε και τους οδήγησε στον τόπο της ταφής Της. Ήταν η Ίδια που τους μίλησε και σκούπισε τα δάκρυά τους για να μη θλίβονται πια. Δεν είχε φρουρούς ο τάφος Της. Κανείς δεν φοβόταν την Ανάστασή Της, κανείς δεν την περίμενε.

Όμως Εκείνη μίλησε και ανήγγειλε με τον δικό Της τρόπο, τον τόσο απλό και όμορφο ότι **θάνατι πάντα κοντά τους**. Δεν θα λείπει απ' τη γη, θάνατι πάντα εδώ πλησίον τους και μετά την αποχώρησή Της. **Θάνατι παρούσα στον ανθρώπινο πόνο, θάνατι παρούσα ως Θεία Ύπαρξη διαχεόμενη στο παν.**

Θα 'ρθώ Εγώ που με ονόμασες Παναγιά, παραχωρώντας μου τον τιμημένο ρόλο να ίσταμαι πάνω απ' όλους τους αγίους, γεμίζοντας τις εικόνες μου με τάματα και δωρεές για να εισακουστούν οι προσευχές σου. **Δεν έχω ανάγκη από τις δωρεές σου, που περισσότερο σε βάζουν σε πειρασμό παρά σε ωφελούν. Είμαι ανενδεής. Δεν έχω χρεία από τίποτα.** Θάρθω με το Νέο μου πρόσωπο, αυτό που όρισε ο Θεός να έχω, για να πεις σε Εμέ γιατί διαχώρισες αιώνες τώρα την ψυχή σου από το Πνεύμα, τον άνδρα από τη γυναίκα. **Θα 'ρθώ μέσα στους χώρους σου, ως ένδοξη Παρουσία να σου μιλήσω άνθρωπε. Κι οι Λόγοι Μου δεν θάνατι ήπιοι και μαλακοί όπως φαντάζεσαι αλλά θα είναι ανάλογοι των πράξεών σου.**

Θα 'ρθώ στις εκκλησίες που έχτισες στο Όνομά Μου, για να μου πεις Εμέ πού είναι γραμμένο, σε ποιο Ευαγγέλιο, που το σφράγισα με το Αίμα Μου και τη Θυσία Μου, η γυναίκα να μην εισέρχεται στους χώρους σου που ονομάζεις ιερούς και αγίους μη τους μολύνει.

Θα 'ρθώ να δω τις πράξεις σου και τα ανομήματά σου για να δώσεις εξηγήσεις στον άνθρωπο που δίδασκες όλους αυτούς τους αιώνες, **ποιος σου έδωσε το δικαίωμα να ξεχωρίζεις τη Μητέρα από τον Υιό.**

Είναι το Θείο Πρότυπο για σας η Μητέρα, είστε υπό τη Σκέπη Της. Έχουν κατέβει την περίοδο αυτή στη γη πολλές Αδελφές, σταλμένες από Εκείνη, δηλαδή πνεύματα της Ακολουθίας Της, γιατί η Μητέρα έχει Αγίες και εξελιγμένα γυναικεία πνεύματα **σαν Κυρίες της Τιμής**. Αυτές οι Κυρίες της τιμής έρχονται στη γη **για Έργο που δεν γνωρίζουν και δεν ενθυμούνται την προϋπαρξή τους**. Μερικοί έχουν το δικαίωμα να δουν το Φως σας, εντεταλμένα Πνεύματα φυσικά, όχι όποιος νάναι και λαμβάνουν ειδοποίηση από τη Μητέρα για σας. Η Μητέρα θέλει να της ανοίξετε ψυχές στη γη, για να φέρει το Χριστό της μέσα στις ψυχές αυτές διότι, **η κνοφορία γίνεται πάντα μέσα στους Κόλλους της Μητέρας**. Η Μητέρα θέλει να την βοηθήσετε **να κνοφορήσει Χριστούς πολλούς για όλη την ανθρωπότητα**, να βοηθήσετε με τη δική σας προσπάθεια να εξαγνιστούν Μητέρες, που δεν γνωρίζουν τίποτε, που καταριούνται τα παιδιά τους ακόμη.

Ο ίδιος προορισμός ανήκει σε σας Αδελφές Μητέρες, **ο προορισμός σας είναι να καταστείτε Μητέρες Λόγου στη γη.**

Οι ψυχές σας πρέπει να Θεωθούν, πριν να Θεωθούν όμως πρέπει να βοηθήσετε όλες το αρσενικό σας μέρος, το πνεύμα σας. Για να βοηθήσετε το πνεύμα σας **πρέπει να μάθετε να το αγαπάτε**. Το πνεύμα σας, το τμήμα της μονάδας που βρίσκεται στον άνδρα, **ενεργοποιείται με την αγάπη της ψυχής του**. η κάθε ψυχή δίνει με την αγάπη της βοήθεια στο πνεύμα και **το ενεργοποιεί, ώστε ν' αρχίσουν μαζί την ανοδική πορεία στο Θεό.**

Ευλογώ τους μηχανισμούς όλους διακυβέρνησης του Ελλαδικού χώρου με πνοή Αρμονίας, Ενότητας, κατανόησης και συνεργασίας. Ευλογώ τους ιθύνοντες, που βρίσκονται σε υπεύθυνες θέσεις, και διαποτίζω το νου τους με ιδέες Φωτός και Αγάπης,

αδελφосύνης και ενότητας. Στα χέρια τους εγκολπώνω χειρισμούς σωστούς και αρμονικούς, **στη συνείδησή τους έντονη υπευθυνότητα και κρίση**, έντονη δυνατότητα επιλογής βασισμένης στα κριτήρια της Αγάπης και της κοινωνικής ωφέλειας.

Ευλογώ κάθε τομέα της γήινης Κοινωνίας, που δραστηριοποιείται προς τα κοινά και διαχέω νέες ιδέες Φωτός και Αγάπης. Συγκλονίζω τις βάσεις, πάνω στις οποίες στηρίζεται και **θέτω Νέες αρχές, τις αρχές της Χριστότητας**, να διακινήθουν μέσα απ' αυτόν.